

ren ud. Jeg beder altsaa det ærede Medlem være forsigtig med at tro alt, hvad der staaar i Aviserne.

Det ærede Medlem vilde gerne vide, hvem de sagkyndige er, jeg har forhandlet med. Jeg har i det sidste Aars Tid af og til haft Lejlighed til at tale med sagkyndige Folk paa Jernbanevæsenets Omraade, og det kan ikke undgaas, at vi mange Gange er kommet til at tale om Forholdene paa Aarhus Banegaard, og jeg har adskillige Udtalelser for, at der nok kan laves gode Banegaardsforhold i Aarhus, uden at man flytter Banegaarden ud i Mølleengen. Men hvem de sagkyndige er, jeg har talt med, ønsker jeg indtil videre ikke at meddele det ærede Medlem. Jeg husker, at der for nogle Aar siden her i denne Sal var Tale om at udlevere Hjemmelsmænd til Udtalelser, og ved den Lejlighed blev der af det ærede Medlems Partifæller med Rette stærkt hævdet, at det skulde man være varsom med, thi der er jo noget indenfor Etablerne, som hedder at komme paa den sorte Tavle, og det er ikke saa godt for en Mand. Derfor skal man værne en Mand mod, at hans Udtalelser kan blive brugt saaledes, at han paa Grund deraf kan blive sat paa den sorte Tavle. Det ærede Medlem har ogsaa talt med sagkyndige, og en af disse sagkyndige har sagt, at den Plan, jeg her har udkastet, er idiotisk. Jeg henstiller til det ærede Medlem fremtidig ikke at bruge saa stærke Ord, og jeg henstiller ogsaa til hans sagkyndige ikke at bruge saa stærke Ord, for det kunde jo være, at de Ord kom til at smage dem grimt, hvis de skulde have dem i sig igen inden saa meget længe. Det kunde hælde, de kom til at smage værre end Havregrøden ude ved Kalø Vig.

Den højtærede Minister kan gaa ind paa at ændre § 1 saaledes, at Ordet: „i alt“ gaar ud, og det er jo altid et Fremskridt, for saa staaar der ikke noget saa urigtigt, som dette „i alt“ i Virkeligheden er. Den højtærede Minister kan muligvis ogsaa gaa med til at ændre § 3 saaledes, at der kommer til at staa „Rigsdagen“ i Stedet for „Ministeren“, men den højtærede Minister mener saa, at den Dag vil komme, da vi faar et særligt Lovforslag om denne Sag, og at der saa igen kommer til at staa

„Ministeren“. Det kan være, men det bliver dog sikkert paa en noget anden Maade, for her staaar: „Ministeren træffer Bestemmelse om, i hvilket Omfang den Del af Statsbanernes ældre Stationsomraade, som ved Planens Gennemførelse bliver ledig, skal afhændes til Indtægt for Staten“, og det bliver da ikke det, der kommer til at staa i den Lov, som da vedtages; da bliver Forholdet dette, at det er Rigsdagen, som bestemmer, i hvilket Omfang der skal sælges Arealer, og saa kommer der rimeligvis til at staa: „Ministeren bemyndiges til at afhænde disse Arealer“ — altsaa efter at først Rigsdagen har bestemt, hvilke Arealer der skal sælges. For øvrigt kan det være, at det slet ikke er saa heldigt at afhænde disse Arealer. Maaske det var klogt, om Staten beholdt dem. Jeg kan nemlig tænke mig, at hvis man nu flytter Banegaarden ud i Mølleengen, kommer man til en skønne Dag ud i Fremtiden at staa saaledes, at heller ikke der er Plads nok, og saa bliver man nødt til at genindtage det Areal til Banegaardsbrug, som man nu har forladt. Jeg tror imidlertid, som jeg allerede har sagt, at det vil være mest formaalstjenligt saa vidt muligt at beholde det hele, hvor det er, og udvide det, som jeg har skitseret det, i hvert Fald at beholde Personbanegaarden, hvor den er, afvente Begivenhedernes Gang og beholde det Areal, som Staten har i Mølleengen, til fremtidig Udvidelse. Saa er man sikret imod, at store Prisstigninger kan komme til at tynde paa det Budget, som skal lægges for en senere Udvidelse.

Den højtærede Minister siger, at den Plan, jeg har udkastet, er for dyr, for der skal raseres mange Bygninger; det er rigtigt, at den vil blive dyr, men den Plan, Ministeren har foreslaaet, er heller ikke billig. Efter Overslaget over Udgifterne derved vil Jordarbejdet alene andrage ca. 1,170,000 Kr.; det er ikke Smaapenge, og for 1,170,000 Kr. faar man et stort Hjørne af Byen deroppe, hvor Halls Vej ligger. Men det er, som jeg nævnedes, et Overslag, og hvilken Sikkerhed har man for, at dette Overslag holder? Naar man husker, hvorledes det gik med Hammel-Banens Dæmning, synes det mig, at man skal være meget varsom med Beregninger over, hvad der kan bydes os af Over-